

Birke Gorm

let me stop you right there

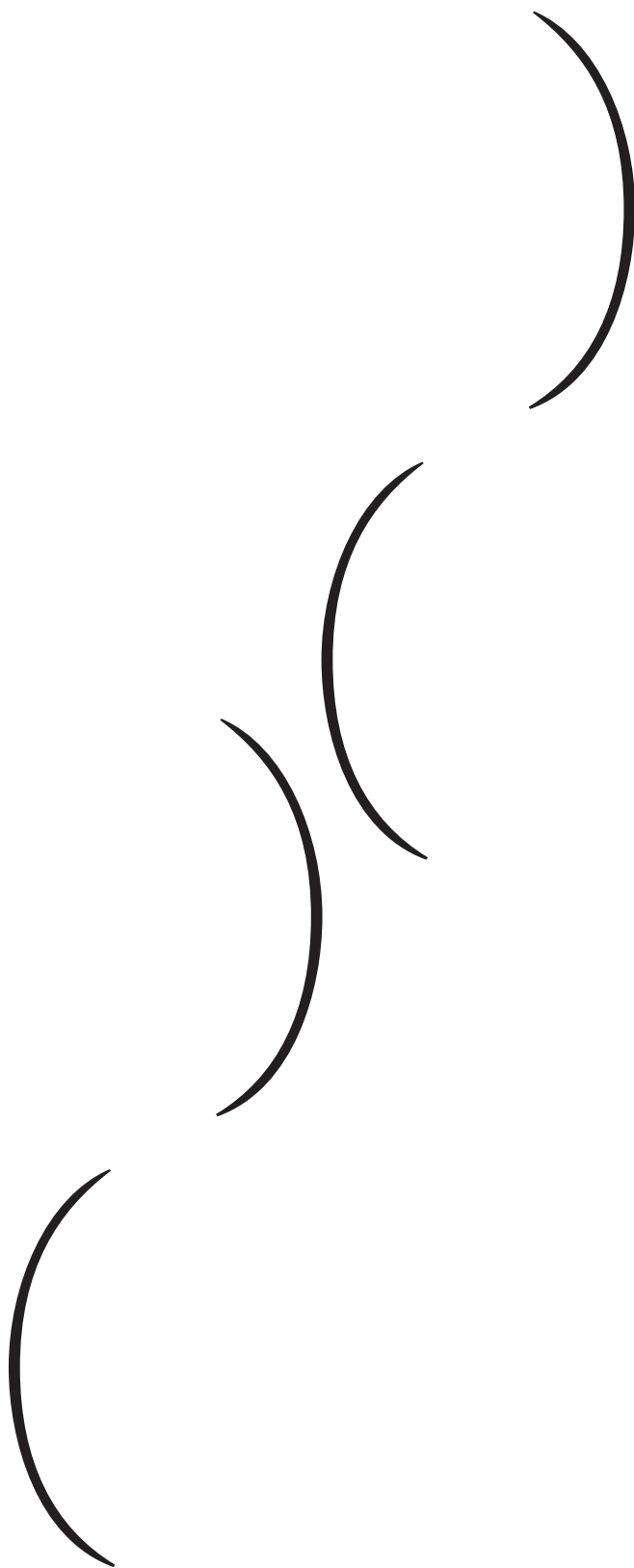
Affald, forbrug, kontrol: Birke Gorm samler skrot og skrald fra sine omgivelser såvel som den lokale losseplads for derefter at sammenstille, sy eller formgive de fundne materialer, der kan ses som dømt ude (eller døde) i et kapitalistisk samfunds optik.

Når man træder ind i Gorms udstilling, hænger rustne jern-elementer – brugte høtyve, søm, industrielle konstruktionsdele, savklinger, pigtråd, kroge – ned fra loftet i svungne klynger. Værkernes varierende højder, fra faretruende lavt til sikkert og højt, spejler udstillingens titel *let me stop you right there*, der peger på, hvilke regler der gælder i vores fælles rum: hvad holdes fjernt og nært fra, eksempelvis, det lille barn? Fremfor at mime en klassisk skulpturel monumentalitet er disse ‘uroer’ eller mobiler raslende, spinkle og skørnede i deres mørke konturer, som var de ødelagte lysekroner placeret midt i det, der er O – Overgadens majestætiske, tidligere spisesal. Den omvendte omgang med de farlige, spidse materialer vidner om Gorms anarkistiske, næsten surrealistiske metode til at skabe værdi eller skønhed, hvor der – i hvert fald set med økonomiske øjne – ingen værdi er.

Et andet værk, der skaber værdi ud af det pure ingenting, er en samling dukker, som sidder på de omkringliggende paneler. Hver enkelt er bundet af brugte viskestykker, klude eller servietter – en traditionel måde at skabe kroppe af brugte materialer på – og farvet i en brunrød tone. Den røde farve er kogt frem. Farvestoffet er fremstillet i en såkaldt ‘dirty pot’ – en ældgammel form for hekselignende bryg, hvor rustent jern (fra værkerne ved siden af), vand og eddike langsomt koges op ad flere omgange. I kontrast til samtidens hastige produktionskæder fremhæver de små dukker traditionelle, cirkulære praksisser og ofte kvindelige håndværksmetoder for bl.a. binding, indfarvning og figurskabelse – et sted at arbejde fra, når forældrerollen gør det svært at imødekomme polerede standarder.

I udstillingens andet rum ses en væg-til-væg gulvinstallation skabt af affaldspap og forhåndenværende hverdagsmaterialer, her genbrugt til at skabe en miniatureby. I tråd med kunstbevægelsen Arte Povera opløser værket sig selv som et enkeltstående ‘kunstobjekt’, idet det bliver destrueret efter udstillingen. Den 'pauvre' sammenstilling skaber i stedet en mini-verden, der sætter spørgsmålstegn ved forholdet mellem kaos og orden, privat ejendom og territoriale grænser, som indlæres af barnet

gennem leg. Materialeansamlingen bliver således et billede på de systemiske påbud, der kontrollerer vores offentlige adfærd – en optrevling af, hvad der kategoriseres som høj- eller lavkulturelt, dødt eller levende, rigtigt eller forkert, affald eller ej.

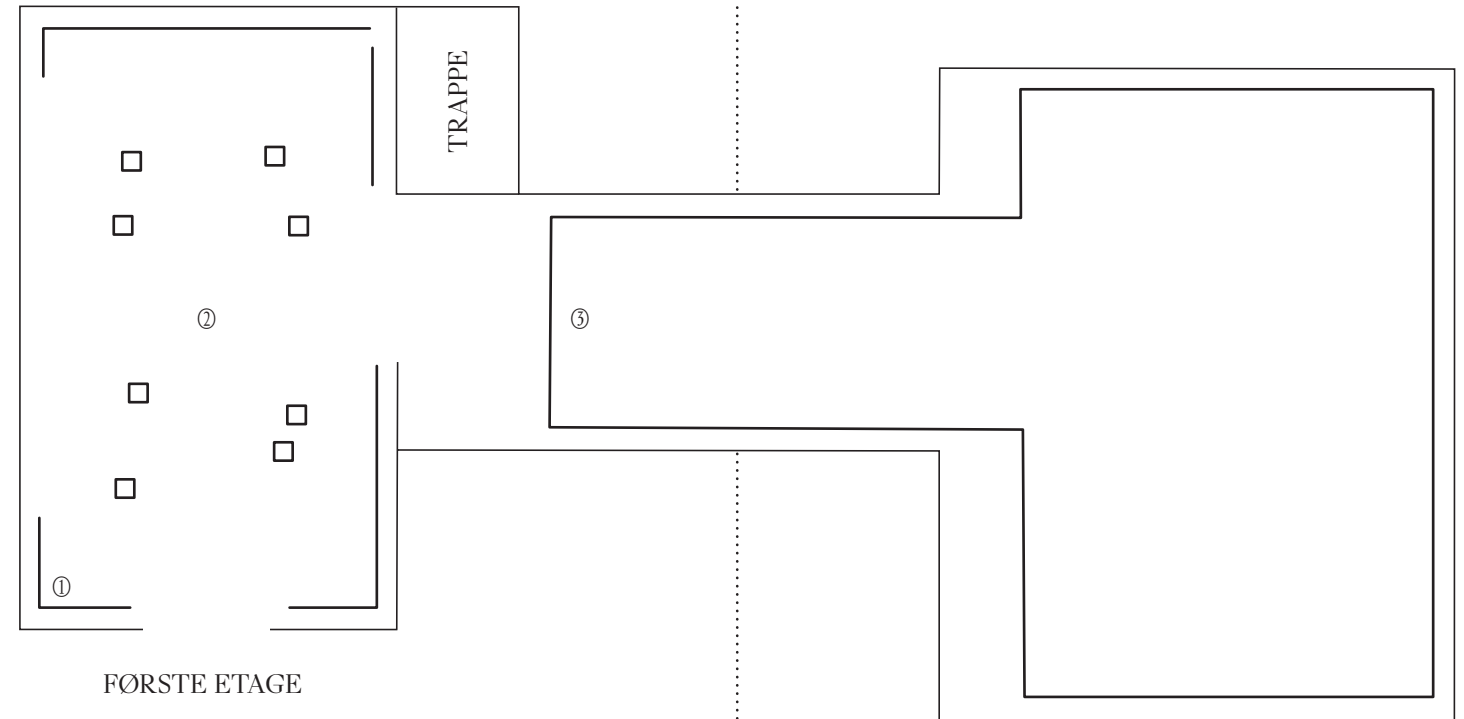

KNUD HØJGAARDS FOND
- GRUNDLAET 1944 -

K:
Statens
Kunstfond

24. maj – 3. august 2025

① *you, you, you, you, you, you, you,...*
Rust-indfarvede viskestykker, klude,
servietter, garn

② *arms*
Rustent metalskrot

③ *keep going*
Papiraffald, måleredskaber,
kuglepenne, blyanter, service,
korkpropper, tændstikæsker,
sukkerposer, teposer

Birke Gorm (f. 1986, DE/DK/AT) er en dansk-tysk kunstner, der bor og arbejder i Wien. Hun er uddannet fra Akademie der bildenden Künste i Wien (2018) og har studeret på HFBK Hochschule für bildende Künste i Hamborg. Gorm har udstillet på bl.a. Kunstmuseet i Tønder (2024); Museum der Moderne, Salzburg (2024); Forum Stadtpark, Graz (2023); MAK Museum for Applied Arts, Wien (2023); Croy Nielsen, Wien (2023); Politikens Forhal, København (2021); og Statens Museum for Kunst, København (2020).

O - OVERGADEN

Birke Gorm

let me stop you right there

Trash, consumption, control: Birke Gorm collects scrap and flotsam from her surroundings and the public dump, then sculpts, sews, and assembles the residue material that is often cast out (or dead) from a capitalist society’s point of view.

Entering Gorm’s exhibition, rusted iron elements—used pitchforks, nails, industrial construction tools, saw blades, barbed wire, hooks—are hung from the ceiling in elongated swung clusters. Hung at varying heights, from dangerously low to secure and high, the series reflects on the show’s title *let me stop you right there*, asking what rules apply within our communal spaces: what’s kept out of reach and what’s close to, say, a small child. Defying classical sculptural monumentality, the “mobiles” are rustling, fragile, and brittle in their dark contours, like eerie broken chandeliers placed in the center of O—Overgaden’s majestic former dining hall. The upside-down treatment of the unsafe, sharp materials testifies to Gorm’s anarchist, even surrealist pull, insisting on creating value or seeing beauty where there—at least from a financial perspective—is none.

Another work that creates value from next-to-nothing is a collection of dolls that sits on the surrounding panels. Each is tied from used tea towels, rags, or napkins—reviving an old, vernacular way of creating figurative bodies from used materials—and dyed brownish red. The red tone is cooked. The dye is created from a so-called “dirty pot”—an almost witch-like brew, where rusty iron (found in the adjacent works), water, and vinegar slow boils repeatedly. Against today’s expeditious production, the small dolls are thus forwarding hands-on and traditional, often female, circular crafts of binding, coloring, and figure-making—a place from which to work when parenthood makes glossy standards difficult to meet.

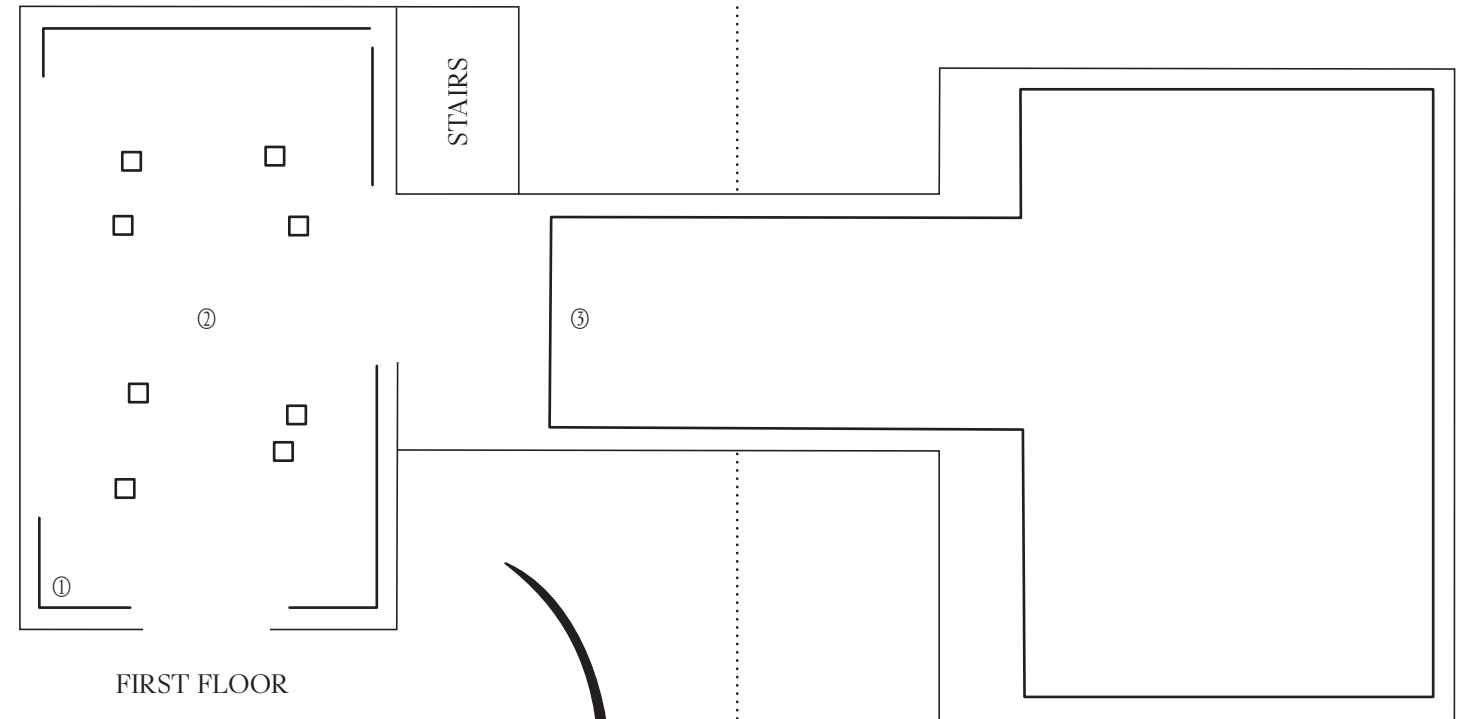
In the second space is a floor installation extending wall-to-wall, made from waste cardboard and quotidian materials, recycled into a miniature city. Created on site, to be torn apart after the show, the work is undoing itself, dissolving as a singular “art object” in the vein of the art movement Arte Povera. The poor assemblage creates a tiny world emulating questions of chaos and order, territory and property, as understood by a child, through play. The accumulation of material becomes an image of the structural do’s and don’ts of public behavior—the unpicking of what’s high and what’s low, what’s dead and alive, what’s right and wrong, what’s trash and what’s not.

KNUD HØJGAARDS FOND
– GRUNDLAET 1944 –

K:
Statens
Kunstfond

May 24 – August 3, 2025

① *you, you, you, you, you, you, you...*
Rust-soaked kitchen towels, rags,
napkins, yarn

② *arms*
Rusty metal scraps

③ *keep going*
Waste paper, rulers, pens,
pencils, cutlery, corks, matches,
sugar packets, tea bags

Birke Gorm (b. 1986, DE/DK/AT) is a Danish-German, Vienna-based artist. She is a graduate of the Academy of Fine Arts in Vienna (2018) and has studied at the HFBK University of Fine Arts in Hamburg. Gorm has exhibited at venues including Kunstmuseet i Tønder (2024); Museum der Moderne, Salzburg (2024); Forum Stadtpark, Graz (2023); MAK Museum for Applied Arts, Vienna (2023); Croy Nielsen, Vienna (2023); Politikens Forhal, Copenhagen (2021); and SMK, Copenhagen (2020).

O - OVERGADEN